

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
СЛОВАЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ СІЛЬСЬКОГО
ГОСПОДАРСТВА (СЛОВАЦЬКА РЕСПУБЛІКА)
ЧЕСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПРИРОДНИЧИХ НАУК (ЧЕХІЯ)
ПОМОРСЬКА АКАДЕМІЯ В СЛУПЬСКУ (ПОЛЬЩА)**

Міжнародна науково-практична конференція

**АГРАРНА ОСВІТА ТА НАУКА:
ДОСЯГНЕННЯ, РОЛЬ, ФАКТОРИ РОСТУ**

**Інноваційні психолого-педагогічні,
лінгвістичні та правові засади аграрної науки
в умовах міжкультурної аграрної
комунікації**

3 жовтня 2024 року

**Біла Церква
2024**

які ув'язнені та засуджені приміщення медичної частини обладнуються технічними засобами нагляду і контролю, які також фіксують правопорушення, які є у медичній частині. Матеріали відео фіксації є важливим доказом під час притягнення винних осіб до відповідальності [5].

Під час прийняття ув'язнених та засуджених до СІЗО, при перевірці необхідних документів (протоколу затримання, обшуку, протоколу повідомлення про підозру, допиту підозрюваного, дактилокарт) в обов'язковому порядку повинна бути довідка від лікаря про огляд такої особи, із зазначенням тілесних ушкоджень на затриманій чи засудженій особі, адже бувають непоодинокі випадки, коли засуджені можуть скаржитися до прокурора, та вказувати, що тілесні ушкодження вони отримали у СІЗО. Прокурор здійснюючи реагування на таку скаргу перевіряє матеріали особової справи такої особи, і на підставі медичної довідки він вже може зробити ґрунтовний висновок про походження таких ушкоджень та час їх виникнення. Також варто зауважити, що ув'язнена чи засуджена особа під час поміщення до СІЗО повинна пройти флюорографічне обстеження на предмет виявлення захворювання та туберкульоз, яке є небезпечним для осіб, які утримуються в місцях позбавлення волі, так і для персоналу СІЗО. Особи, які хворіють на відкриту форму туберкульозу повинні перебувати в одиночній камері, інфекційному ізоляторі, або ж бути переведені до спеціальних лікувально-профілактичних кримінально-виконавчих установ. На жаль існують непоодинокі випадки зараження осіб, які перебувають у СІЗО та персоналу установи на туберкульоз. Можливо, це тому, що не проводяться, або проводяться не належному рівні вкрай важливі профілактичні заходи безпеки.

Висновок. Основними завданнями медичної частини є під час надання медичних послуг ув'язненим і засудженим є перш за все організація надання невідкладної, первинної та вторинної медичної допомоги; організація та проведення медичних оглядів, обстежень; організація та проведення відповідних санітарно-гігієнічних та протиепідемічних заходів; організація та проведення профілактичних медичних заходів; гігієнічне виховання; пропаганда здорового способу життя. Надання якісних, своєчасних медичних послуг у СІЗО дає можливість уникнути епідеміологічних спалахів інфекційних хвороб, забезпечить безпеку життя та здоров'я засуджених, ув'язнених, та персоналу установи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кримінально-виконавчий кодекс України. (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, № 3-4, ст. 21). Документ 1129-IV, чинний, поточна редакція від 19.05.2024. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15#Text/>
2. Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я». (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, № 4, ст.19). Документ 2801-XII, чинний, поточна редакція — Редакція від 16.08.2024. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12#Text>.
3. Закон України «Про попереднє ув'язнення» . (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, № 35, ст.360). Документ 3352-XII, чинний, поточна редакція — Редакція від 19.01.2024. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3352-12#Text>.
4. Наказ Міністерстві юстиції України № 1348/5/572 від 15.08.2014 «Про затвердження Порядку організації надання медичної допомоги засудженим до позбавлення волі». URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0990-14#n11>.
5. Наказ Міністерства юстиції України та Міністерством охорони здоров'я України 23.09.2021 № 3373/5/2031 від 24.09.2021. «Про затвердження Змін до Порядку організації надання медичної допомоги засудженим до позбавлення волі». URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1260-21#Text>.

УДК 347.961.3

ТИМОЩУК О.Г., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПРОФЕСІЙНО-ЕТИЧНІ ТА ДЕОНТОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ НОТАРІУСА

У тезах конференції розглядаються професійно-етичні та деонтологічні принципи діяльності нотаріуса, які є ключовими для забезпечення правової безпеки та довіри до нотаріальної служби. Зокрема, аналізуються обов'язки нотаріуса щодо неупередженості, незалежності, збереження професійної таємниці, а також його відповідальність перед клієнтами, державою та колегами. Окрему увагу приділено ролі нотаріуса у запобіганні

правовим спорам та забезпеченні справедливості під час укладання правочинів. Тези підкреслюють важливість дотримання етичних стандартів як на національному, так і міжнародному рівнях.

Ключові слова: нотаріус, професійна етика нотаріуса, юридична деонтологія, правова безпека, обов'язки нотаріуса.

TYMOSHCHUK O.H., PhD in Law
Bila Tserkva national agrarian university

PROFESSIONAL ETHICAL AND DEONTOLOGICAL PRINCIPLES OF NOTARY ACTIVITIES

The abstracts of the conference consider the professional, ethical and deontological principles of notary activity, which are key to ensuring legal security and trust in the notary service. In particular, the duties of a notary regarding impartiality, independence, preservation of professional secrecy, as well as his responsibility to clients, the state and colleagues are analyzed. Particular attention is paid to the role of the notary in preventing legal disputes and ensuring fairness during the conclusion of transactions. Theses emphasize the importance of adhering to ethical standards at both the national and international levels.

Key words: notary, professional ethics of a notary, legal deontology, legal security, duties of a notary.

Юрист-професіонал, за своєю суттю, є висококваліфікованим фахівцем, для якого постійне накопичення та розширення знань є необхідністю. Сучасні умови вимагають від юриста володіння такими фундаментальними знаннями, як глибоке розуміння основних правових категорій, чітке усвідомлення правової системи держави та системи прав, знання властивостей нормативно-правових актів різних рівнів, теоретичні знання з основних галузей права, а також знання технологій та змісту суспільних відносин у відповідних сферах людської діяльності. З огляду на це, науковий аналіз особистості юриста загалом та нотаріуса зокрема є багатограним. Дослідники не обмежуються лише переліком характеристик особистості, а розширюють межі наукового пізнання, досліджуючи ставлення до професії, дисциплінованість, внутрішню самоорганізацію, використовувані методи, навички, а також вимоги до професійної культури тощо [1, с.15].

Нотаріус, будучи фахівцем у галузі права, виконує функції публічної посадової особи, призначеної державою для надання юридичної достовірності правочинам та угодам, що містяться в документах, які він складає. Він також виконує роль радника для осіб, які звертаються за його послугами. Нотаріус, наділений публічною функцією, здійснює свої обов'язки незалежно та неупереджено, не будучи частиною ієрархії державних чиновників чи службовців. Нотаріальна служба, охоплюючи сукупність правової діяльності в сфері безспірної юрисдикції, гарантує клієнтам правову безпеку, запобігає можливим суперечкам, які можуть бути вирішені за допомогою юридичної медіації, і є важливим інструментом для здійснення правосуддя [2]. Нотаріус є єдиним автором своїх дій, має право прийняти або відхилити будь-який проєкт, а також за погодженням із сторонами внести відповідні зміни.

Нотаріус зобов'язаний діяти лояльно та чесно щодо своїх клієнтів, держави та колег по професії, дотримуючись при цьому професійної таємниці, зумовленої публічним характером його функції. Для забезпечення рівноваги, необхідної для укладення справедливого договору, нотаріус повинен надавати належну допомогу стороні, яка перебуває в менш вигідному становищі [3, с.89]. Вибір нотаріуса залишається виключно за сторонами, а нотаріус зобов'язаний дотримуватися правил професійної етики як на національному, так і на міжнародному рівнях.

Отже, система нотаріату спрямована на забезпечення ефективного досудового захисту та правової охорони прав суб'єктів, основоположних свобод людини, а також законних інтересів у рамках безспірної юрисдикції. Стандарти нотаріальної діяльності являють собою еталон професійної поведінки нотаріусів, відповідність яким є необхідною умовою їхньої діяльності. На сьогоднішній день ці стандарти відображають концентровані суспільні уявлення про місце і роль нотаріату в суспільному житті, а також закріплені в міжнародних нормативно-правових актах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Невзорова І. В. Генеза розвитку деонтологічних засад діяльності нотаріуса. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2020. № 2. С. 14–18.
2. Наказ Міністерства юстиції Про затвердження Правил професійної етики нотаріусів України 07.06.2021 № 2039/5. Із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства юстиції № 2765/5 від 02.08.2023 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0759-21#Text>
3. Горбань, Н. Принцип професійної компетентності та морально-етичних стандартів діяльності нотаріуса. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. 2011р. Вип. 89. С. 86–92

УДК 343.1

ВАСИЛЬЧУК І.Ю., здобувачка вищої освіти

ЛИННИК Т. В., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ПРАВ ЛЮДИНИ ТА ЇХ СПІВВІДНОШЕННЯ ІЗ НАЦІОНАЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ

У роботі досліджуються міжнародно-правові стандарти у галузі прав людини та їх вплив на національне законодавство, зокрема в Україні. Розглянуто механізми імплементації міжнародних норм і принцип примату міжнародного права. Особливу увагу приділено ролі міжнародних організацій у моніторингу дотримання прав людини та проблемам гармонізації національних і міжнародних норм.

Ключові слова: міжнародно-правові стандарти, права людини, примат міжнародного права, національне законодавство, моніторинг прав людини.

VASYLCHUK I.Yu., student of higher education

LYNNIK T. V., PhD in Law

Bila Tserkva national agrarian university

INTERNATIONAL HUMAN RIGHTS STANDARDS AND THEIR RELATIONSHIP WITH NATIONAL LEGISLATION

The work examines international legal standards in the field of human rights and their influence on national legislation, in particular in Ukraine. Mechanisms of implementation of international norms and the principle of primacy of international law are considered. Particular attention is paid to the role of international organizations in monitoring the observance of human rights and the problems of harmonization of national and international norms.

Key words: international legal standards, human rights, primacy of international law, national legislation, human rights monitoring.

Міжнародно-правові стандарти в галузі прав людини - це встановлені договором правові норми мінімально допустимої поведінки держав щодо людей, які проживають на їхній території.

Міжнародно-правові стандарти в галузі прав людини різноманітні. Вони можуть бути універсальними, регіональними, загальними або спеціальними.

Варто зауважити, що міжнародні стандарти в галузі прав людини є важливими, оскільки вони встановлюють універсальні принципи та норми, що захищають гідність і свободу всіх людей, незалежно від національності, раси, статі або релігії. Ці стандарти допомагають забезпечити справедливість, рівність і мир у всьому світі, створюючи основу для національних законів і політики, що захищають права людей. Вони також слугують засобом захисту прав у разі їхнього порушення і дозволяють міжнародним організаціям і громадянському суспільству реагувати на порушення прав людини [1].

Варто підкреслити, що міжнародні стандарти в галузі прав людини встановлюють загальні принципи й норми, яких мають дотримуватися всі держави, тоді як національні закони регулюють порядок здійснення цих прав в окремих державах. Держави, які підписали міжнародні договори з прав людини, зобов'язуються включити ці стандарти до своїх національних законів і практики. Однак способи та рівень їхньої реалізації можуть варіюватися залежно від правової системи, політичної волі, культурних традицій та

ЗМІСТ

Марчук В. В., Хом'як О. А. Сутність і складові базової культури особистості.....	3
Скуловатова О.В. Роль та значення диджитал-психології в умовах міжкультурної аграрної комунікації.....	5
Столицька С.Б. Імплементация контекстно-орієнтованих стратегій навчання граматики французької мови у професійній підготовці перекладачів аграрної галузі.....	7
Тимчук І.М., Погоріла С.Г. Практика вдосконалення мовленнєвої культури студентів аграрного ЗВО.....	9
Пилипенко І.О. Особливості англійського мовного етикету.....	11
Зелінська В.А. Розвиток комунікативних та професійних компетенцій студентами ветеринарного напрямку у курсі іноземна мова за професійним спрямуванням.....	13
Ордіна Л.Л. Формування креативної компетентності студентів у закладі вищої освіти.....	15
Пономаренко Т.І., Дорошенко І.В. Психологічне благополуччя студентів аграрних спеціальностей.....	17
Карпенко С.Д. Проблеми поглядів на піраміду ефективності засвоєння знань та її застосування.....	19
Цвид-Гром О.П. Формування соціолінгвістичної компетенції у студентів в умовах сучасних викликів.....	20
Береговенко Н.С. Підходи до класифікацій лексичних засобів вираження оціночного судження.....	22
Велика К.І., Важливість застосування англійських професійних текстів у навчанні студентів немовних спеціальностей.....	25
Ключко А.О. Психологічна стійкість як фактор ефективності праці в організації в умовах воєнного стану.....	27
Резнік В.Г. Роль стратегій навчання читання іншомовних текстів у формуванні комунікативної компетенції у студентів-філологів.....	29
Ігнатенко В.Д. Особливості локалізації у перекладацькому контексті.....	31
Коваленко А.Ю. Мотивація студентів до занять фізичною культурою як основа збереження їхнього здоров'я.....	33
Дудник О.К., Максимченко В.І. Вікові особливості серця у юних борців з різним психофізіологічним станом фізичної підготовки.....	35
Петренко О.М. Психологічні особливості самоефективності особистості студентів.....	39
Лукавенко О.О. Психологічні особливості самотурботи здобувачів освіти в умовах війни.....	40
Хомчук О.П. Розвиток саморегуляції студентів.....	42
Римар Н.Ю. Номінації видань і творів в епістолярному мовленні Лесі Українки.....	43
Kalytyuk L.P. Littlest or Least, Worst or Baddest? Some observations on Modern English use.....	46
Mykhaylenko O.O. scientific translation and technical translation as separate research areas of translation studies.....	48
Ігнатенко В.Д. Особливості локалізації у перекладацькому контексті.....	49
Боньковський О.А. До проблематики фахової комунікації в аграрній сфері.....	51
Кириленко М.О. Трактатування термінів «концепт» та «поняття» в сучасній лінгвістиці.....	53
Ярмола О.В. Микола Іванович Величківський як фундатор економічної освіти в Білій Церкві в 1920 роках.....	54
Грек І. Державник у творі П. Куліша «Чорна Рада».....	57
Мельник Л.М. Феномен довіри: політико-психологічний аспект.....	58
Бровко Н.І. Міжнародний досвід забезпечення та гарантування права на землю в Україні в умовах євроінтеграції.....	60
Сімакова С.І. Надання медичного обслуговування ув'язненим і засудженим у слідчих ізоляторах.....	63
Тимошук О.Г. Професійно-етичні та деонтологічні засади діяльності нотаріуса.....	64
Васильчук І.Ю., Линник Т.В. Міжнародні стандарти прав людини та їх співвідношення із національним законодавством.....	66
Пахомова А.О. Термінологічні аспекти міжнародного права промислової власності.....	67
Настіна О.І. Перспективи створення в Україні мирових судів.....	69
Ломакіна І.Ю. Проблематика мобінгу, шляхи вдосконалення.....	70
Звонарьов О.Ю. Проблемні питання протидії корупції в аграрному секторі.....	72
Терещук М.М. Роль держави у підтримці аграрної науки та інновацій у виробництві: правові механізми підтримки та фінансування наукових розробок.....	73
Обіюх Н.М. Екологічна сертифікація земель та європейський досвід у сфері «зеленого» виробництва:	